

Det er netop det, der kendetegner dette lovforslag. Formålet med lovforslaget er ifølge den skriftlige fremsættelse at gennemføre beslutningsforslag nr. B 13 fra 1995, som Venstre da også støttede dengang. Ønsket var at skabe ens regler i hele den finansielle sektor af hensyn til gennemsigtigheden og den lige konkurrence i tider, hvor de traditionelle grænser mellem pengeinstitutter, realkredit og forsikring udviskes.

Venstre synes ikke, at opgaven er løst optimalt. Vi synes, at lovforslaget flere steder lægger op til, at nogle er mere lige end andre, en forskel, som Venstre ikke ser nogen grund til.

Et af hovedelementerne er finansielle direktørers adgang til at have andre hverv. For forsikringsselskaber og pensionskasser foreslås der blot et konkret forbud mod at sidde i bestyrelser i virksomheder, hvor de eventuelt har en investeringsinteresse, hvis der samtidig er et engagement med den pågældende virksomhed.

For pengeinstitutter og realkreditinstitutter forholder det sig anderledes. Med henvisning til det uhensigtsmæssige i at sammenblende långivning og investering giver man her et generelt forbud mod at have nogen som helst bestyrelsesposter i nogen som helst erhvervsvirksomheder. Venstre er enig i, at man skal undgå sammenblandingen, men det kan også undgås ved blot at nedlægge et konkret forbud som i forsikringsselskaberne, således at det enkelte pengeinstitut må vælge, om det til en konkret virksomhed vil give lån eller have andre engagementer i den, eller det vil have en bestyrelsespost i den.

Pengeinstitutter har også pensionsmidler at forvalte. Venstre ønsker ikke at bidrage til konkurrenceforvridning ved at gøre det muligt for den ene slags pensionsmiddelforvalter at følge sin investering på pensionsopsparernes vegne gennem en plads i bestyrelsen og samtidig forbyde den anden pensionskasseforvalter at gøre det samme.

Jeg kan lige så godt melde nu, at det er et kardinalpunkt for Venstre.

Et andet af hovedelementerne i lovforslaget er forbudet mod spekulation. Venstre støttede under behandlingen af beslutningsforslag nr. B 13, at spekulationsforbudet skulle præciseres, fordi der havde været tilfælde med fortolkningstvivel, men vi havde bestemt ikke i tankerne, at der skulle indføres et højst bureaukratisk og administrativt tungt regelsæt, som tilfældet er i dette forslag.

Dog må jeg indrømme, at dette er langt, langt bedre end økonomiministerens allerførste udspil.

Hvis ministeren og Finanstilsynet mener, at det er muligt – og jeg kan have mine tvivl – at lave en udtømmende såkaldt negativliste over, hvad man ikke må foretage sig som ansat i et finansielt institut, så kan Venstre godt acceptere det.

Men problemet er især den omfattende personkreds, der er omfattet af disse regler. Det er efter Venstres opfattelse at skyde gråsurve med kanoner, også fordi der kun har været ganske få tilfælde, hvor der har været tale om en overtrædelse af gældende regler.

Vi mener, at det må være tilstrækkeligt at lade den øverste ledelse i et finansielt institut eller en pensionskasse plus eventuelle dealere, som til dagligt sidder tættest på fristelsen, være omfattet af spekulationsforbudet med tilhørende krav om kontrol og indberetning.

Finansielle institutter er også en slags erhvervsvirksomheder, selv om ministeren konsekvent skelner mellem på den ene side finansielle institutter og på den anden side erhvervsvirksomheder.

På alle andre områder forsøger vi – og for Venstres vedkommende er det helhjertet – at nedbringe administrative byrder og unødvendigt bureaukrati i forhold til erhvervslivet. Det må også gælde her.

Derfor må jeg sige, at Venstre ikke kan give tilsagn om at støtte spekulationsforbudet i den foreslåede form, men vi vil meget gerne under udvalgsarbejdet forsøge at finde frem til mere fornuftige løsninger.

Venstre mener heller ikke, at Folketinget skal blande sig i, hvor mange bestyrelsesposter i hvilke virksomheder en direktør må have. Det må være op til den pågældendes bestyrelse at afgøre.

Vedrørende forbudet mod placering af pensionsmidler i aktier med tilknyttede rettigheder mener vi, at der er tale om en overdreven grad af nidkærhed.

Afslutningsvis vil jeg sige, at lovforslaget bestemt også indeholder positive elementer, f.eks. finansielle direktørers mulighed for fremover at være med i foreninger og lignende, hvor der ikke er erhvervsdrivende formål. Det gældende forbud må siges at være latterligt.

Vi er også tilfredse med, at det fremover vil være muligt at placere pensionsmidler i unoterede værdipapirer til gavn for de mindre og mellemstore virksomheder.